

PRVI KOPRIVNIČKI NAINNI SLIKAR

O 40. OBLJETNICI SLIKARSTVA ŽELJKA KOROŠČA

Željko Korošec rođen je 18. svibnja 1947. godine u Koprivnici, u zanatskoj obitelji. Slikarski put Željka Korošca, slikarskog čuda od djeteta, danas osobe kojoj su naklonjeni ekološki svjesni građani (napisao je ekološku himnu), prepun je naglih obrata i kuriozitetâ. Kao dječak izlagao je 1961. godine s Ivanom Generalićem, Draganom Gažijem, Mijom Kovačićem i Ivanom Večenajem u Domu JNA u Koprivnici. Iste godine postao je član likovnog društva Mirko Virius u Koprivnici i Društva naivnih umjetnika Hrvatske u Zagrebu. Na kraju osmogodišnje škole naslikao je sliku Smrt Ivana Generalića zbog koje se sporio sa živućom legendom naive. Generalić je pak zabranio 1963. da se ta slika i izlaže u javnosti.

Istovremeno s upisom Škole učenika u privredi, u velikoj mjeri se posvetio slikanju. Godine 1969. prijavio se u Zavod za zapošljavanje i otputovao u Zapadnu Njemačku. Veliki uspjeh bila je organizacija prve samostalne izložbe 1976. godine u gradu Hamelnu u galeriji Michaela Matyschika. Uskoro je, 1980. godine, postao i član Umjetničkog društva B. B. K. (Bund Bildener Kunstler) u Hannoveru. Tih godina je u Njemačkoj snimio i ploču pod umjetničkim imenom Denni Dey.

Iz Njemačke se vratio 1988. godine i sasvim se posvetio naivnom slikarstvu za koje u to vrijeme prof. Marijan Špoljar kaže da je Korošec krenuo vlastitim pravcem bez uzora. Godine 1991. u strahu od rata, zakopao je slike koje je tada vidio vrlo mali broj ljudi. Zbog vlage sve su propale osim slika *Crveni pas* i *Most*. U slučaju njegovog slikarstva treba govoriti o slici kao izrazu kreativne vrijednosti, ali i o slici kao fenomenu životne istine. Radi se o izboru u kulturnom okruženju, osobnom izboru izbjegavanja bilo kakvih kanona i slikanju po najosobnijim porivima. Svaki novi rad postao je jednim gotovo tajnim autobiografskim isječkom. Njegove slike mogu se čitati po poetičkom i psihoanalitičkom parametru. Slikarsko iskustvo Željka Korošca izvan je povišnog iskustva koje ni u cjelini ni u detalju ne duguje duhovnim i slikarskim utjecajima. Njega je moguće pozicionirati samo kao iskustvo usamljenika u prostoru naivnog slikarstva.

Prizori njegovih slika odvijaju se u mraku kao idealnom mjestu neizvjesnosti, prostoru snoviđenja i tajanstva. Enigma koja "lebdi" nad prizorom naprosto izaziva odgonetačku radoznalost, a radi se o erotizmu, strahu, Thanatosu, magiji, snu, usamljenosti i o drugim simboličkim temama. Korošec je romantičar po intenciji, simbolist po sadržaju, ekspresionist po izrazu, a naivni slikar po karakteru. Senzibilna ličnost puna (bez)uspješnog

suprotstavljanja svijetu "rada i reda", s jakom potrebom da u simboličkoj formi iskaže svoje potisnute osjećaje i frustracije, regularni predstavnik romantičarske struje čiji je trag u umjetnosti prisutan od najranijih vremena i koja traje i daleko izvan stilske epohe romantizma.

U ovoj godini četrdesete obljetnice rada, nakon nedavne đurđevačke izložbe, nadajmo se i zagrebačkoj prezentaciji osebujnog Korošca koji ima što reći svijetu. Jer ovoj našoj predivnoj zemlji nedostaju ljudi sa sviješću, a ne slike, umjetnost i umjetnici. Bez ljudi sa sviješću stvara se opća katastrofa. Zato nastojte biti ljudi u pravom smislu te riječi, a tek potom umjetnici i sve ostalo, poručuje nam svojim slikama i životnom filozofijom prvi koprivnički naivni slikar Željko Korošec.

Neizlagana slika *Smrt Ivana Generalića* koju je Željko Korošec naslikao na kraju osmoljetke 1963. godine